

Sumari

Matí.....	7
Bus.....	13
Pati.....	17
TG.....	21
Mates.....	25
Infermeria.....	29
Pausa.....	33
Llengua.....	37
WC.....	43
Anglès.....	47
Pausa.....	51
Art.....	55
Pausa.....	63
Art.....	65
Dinar.....	71
Ètica.....	75
Bus.....	79
Sopa.....	83
Gos.....	85
Papa.....	89
Piscina.....	97
Quiosc.....	109
Mama.....	113

Matí

Dorms. Somies.

En elefants i en l'àvia. Has oblidat alguna cosa i has d'anar a algun lloc. Llavors preguntes a l'àvia, que és amb tu i diu alguna cosa sobre elefants:

—Àvia, però de què parles?

—Dels elefants, te n'havies d'ocupar, ara no dissimulis!

Al principi éreu a la cuina, però llavors arriba l'autobús i t'adones que has oblidat alguna cosa. La targeta. Hi ha molta gent, però hi podràs pujar. Per sort el conductor no et veu i passes d'amagat. Però el bus és ple de retrovisors com els miralls rodons del súper i el conductor és a tot arreu, t'inxampa i crida:

—EI! TU!

Obres els ulls.

Et despertes i no pots respirar. Inspirar i expirar. Inspirar i expirar. Dos cops. Hi tornes, unes quantes vegades més.

Ja és de dia. Mires el despertador. Sis minuts i sonarà.

Avui és el primer dia del curs.

Davant la porta de l'habitació hi ha la mare, vestida i a punt, esperant que t'aixequis. D'aquí a cinc minuts el despertador et sacsejarà.

T'asseus al llit i et fregues els ulls. Et fa nosa una lleganya a la comissura de l'ull dret.

Et mires les mans, la dreta està bé però en una unglà de l'esquerra ja no hi queda esmalt. Repasses bé tots els dits. Hi tens unes marques dèbils, les traces dels llençols.

Fa estona que has oblidat el somni d'abans. En quatre minuts, no, tres, sonarà el despertador i s'encendrà la ràdio amb les notícies, quin fàstic, preferiries que et despertés la música. Hauries pogut programar el mòbil, però te'n vas descuidar.

Estires les espatlles.

Et lledes. Vas fins a la finestra, fa sol.

Encara és estiu. Mires el termòmetre i busques el mòbil. Tots dos marquen quinze graus a dos quarts de set del matí. Majoritàriament assolellat, segons el mòbil. Possibilitat de pluja, a partir de migdia. Temperatura màxima, vint-i-sis graus.

Salta la ràdio, són dos quarts en punt, les notícies. Debat sobre la crisi, refugiats ofegats al Mediterrani i controls de trànsit a tota la xarxa viària.

T'has quedat quieta i tot d'una t'adones que fa estona que mires fixament el carrer davant de casa. Un tercer pis amb jardí al davant. Amb gespa. Una catifa natural, verda.

Tornes a badallar i et gires. Damunt de la cadira de l'escriptori hi ha la cartera que t'espera oberta, llesta.

La mare et crida i et pregunta si estàs desperta. Les notícies s'han acabat i ara a la ràdio sona una cançó que no et podràs treure del cap en tot el dia. Truca a la porta fluixet i hi treu el nas.

—Bon dia. Sí, mare, estic desperta.

—Me'n vaig —diu.

Et recorda que has d'esmorzar i vol saber què faràs avui, però tu encara no ho saps.

—M'ho escrius després, d'acord? Ens veiem per sopar.

És a la porta, amb una mà agafada al pany i l'altra al marc, amb el cos abocat en diagonal cap a l'habitació, adreçant-se a la filla, que ets tu.

Deixa anar la porta i t'agafa el braç amb tendresa, sents olor de son i de llit i per un moment penses en els elefants. La mare fa olor de roba neta, perfum, laca de cabells i pasta de dents.

Et fa un petó al cap, només encerta tres mil·límetres de front. En les últimes sis setmanes has crescut dos centímetres, però no n'ets conscient. Ella se n'acaba d'adonar.

Et mira amb una mà a cada galta, t'acarona i et fa un cop de cap.

—Que vagi bé el primer dia —et desitja, i se'n va.

La porta del carrer es tanca darrere seu quasi sense soroll. Els veïns no es podran queixar.

Encara vas en pijama, una samarreta vella. Tens una hora de coll.

Vas a la dutxa. Hi entres amb el raspall de dents. Rumies si et cal rentar-te els cabells, els ensumes. No fan olor de res. T'has oblidat la pasta de dents. Mig molla i de puntetes vas cap a la pica, i te'n tornes a la dutxa. Se't mullen els cabells, potser sí, millor rentar-los. Només se sent l'aigua. Has oblidat encendre la ràdio del lavabo. Et torna al cap la melodia d'abans. A l'habitació se sent ara un concurs, el primer que truqui i di-

gui el nom d'un animal amb bec, guanya. Algú l'encerta i crida com un boig.

Gairebé ja estàs, la pell de la cara ben neta, els porus també, tal com posa al tub del gel. T'afaites les cames a contracor. Mires a terra i veus que t'has tallat en alguna banda, però encara no et fa mal.

Obres l'aigua freda perquè saps que és bona per a la pell, per als cabells i la circulació. Uf, massa freda per a la salut. En realitat, tu no tens problemes de circulació.

Surts de la dutxa i et baixa la sang cap a terra, molta, de pressa, estàs deixant rastre, vermell, fins al vàter, fins al paper higiènic i et neteges la cama fins dalt, des de la tibia. Pressiones el paper sobre la ferida, fins que s'atura la sang.

Ets davant del mirall. No s'ha entelat, et mires i rumies què faràs. Et toques els llavis, ahir et van fer un petó. Penses en algú i somrius.

Menges.

Acabes el te que la mare ha fet bullir fa una hora, ella ja n'ha pres un parell de tasses i la resta t'espera dins la tetera, és calent però no crema.

Mentre menges i beus, en roba interior, els cabells et gotegen sobre les espatlles i et mires la cama.

Beus el darrer glop de llet amb cereals i esbandeixes la tassa. A l'aigüera hi ha la de la mare, mig plena, la buides claveguera avall.

Ja estàs vestida.

T'has posat faldilles i una tireta a la ferida. Què hi farem.

Faldilla blau marí i polo blanc. Ben bé com si anessis a les monges.

Sandàlies de color rosa.

Et mires les ungles pintades, els caldria un repàs en un parell de llocs. Veus l'hora i confirmes que no tens temps, almenys per a això.

Repasses altre cop la cartera, hi afegeixes una poma i deixes estar l'ampolla d'aigua, que encara és a la cuina. Tampoc no vols entrepà.

Intentes recordar si algú de la classe encara ho fa, portar l'entrepà de l'hora del pati.

Et toques el canell de la mà, no hi ha res, busques el rellotge. És on ha de ser, on l'has deixat a primera hora.

Els cabells ja estan eixuts.

La cartera, llesta.

Agafes el mòbil i et poses els auriculars. I la clau de casa.

Tanques la porta de cop. Segur que un veí l'ha sentit espetegar i preguntarà a la mare què ha estat aquest escàndol.

Bus

Dissabte tenies la bicicleta baixa. Vas inflar les rodes i vas pensar, llestos. Però no.

La llanta toca a terra, s'ha de tornar a inflar la roda. No tens temps i, a més, no en saps. El teu pare sí, però mai no te'n va ensenyar.

Mires l'hora i t'afanyes, sense córrer. Camines de pressa, a grans gambades. No vols córrer, portes sandàlies que no estan pensades per fer una cursa.

Veus la parada i saps que l'autobús arribarà de seguida, l'has d'agafar. Ve pel teu carrer dues cantonades més enllà, corres els metres que falten, amb compte.

Quan arriba el bus, ja ets a la parada. Va tan lent que no t'hauria calgut córrer.

No portes targeta.

Has oblidat de comprar-ne una. Ho hauries d'haver fet la setmana passada.

Remenes la cartera i trobes el moneder. Portes diners i pagues. Algú puja darrere teu. Segur que no du targeta. No l'enxampen perquè mentre pagues, el conductor està pendent de tu i tecleja el canvi perquè baixin les monedes de la màquina que té al davant. Et dona un tros de paper i ja ets legal.

Vas pensant en elefants i trobes un seient al costat de la finestra. Algú t'estossega al clatell. El bus para en una cruïlla important i s'espera.

No t'agrada la cançó que ha començat ara.

Saltes a la següent.

Mires el mòbil i tens un missatge. On ets?

Escrus que asseguda a l'autobús, de camí. El bus continua parat a la cruïlla.

T'arriba un altre missatge. Quantes coses per dir, sigui on sigui el bus.

Portes un llibre, decideixes si vols llegir o no. Missatges o llibre. Mires per la finestra.

Tens el mòbil en silenci.

T'agrada la cançó que sona ara.

Sents l'olor de cafè. Tot i la música, sents passar fulls de diari. Veus un nen de primària que dorm a la falda d'una dona. El bus arrenca i agafa l'avinguda. El conductor renega.

Mentrestant t'han entrat sis missatges. Respons que esteu en un embús, que no saps si arribaràs a l'hora. Per si de cas, demanes que et guardin lloc.

Fet, et guardaran lloc. Repts emoticones i tu també n'envies.

El conductor obre la porta, baixa i es posa a fumar.

Un passatger del darrere mira l'hora i decideix que és millor anar a peu, té una cita important amb el seu superior, i molt a parlar. Això tu no ho saps, seu darrere teu i ara baixa.

Escrus un altre missatge i dius «Avui he somiat en elefants». Mires el mòbil, veus que l'han llegit i que et contesten.

Reps una resposta i somrius.

Al davant, la retenció es comença a moure. El conductor puja al seient d'un salt i arrenca.

S'ha restablert el trànsit.

Bon dia.

Edició original en alemany:

Vierzehn

©2016 CARLSEN Verlag GmbH, Hamburg.

Aquesta traducció ha estat publicada amb l'ajuda del GOETHE-INSTITUT
finançat pel Ministeri d'Affers Exteriors de la República Federal d'Alemanya.

Aquest llibre ha estat contractat a través d'Ute Körner Literary Agent - www.uklitag.com

© del text: Tamara Bach, 2016

© de la traducció: Montserrat Franquesa Gòdia, 2019

© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2019

C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida

editorial@pageseditors.cat

www.pageseditors.cat

Primera edició: juny de 2019

ISBN: 978-84-1303-103-3

DL L 627-2019

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL

www.bobala.cat

✦ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.